

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI SIMEON PRIMITORUL DE DUMNEZEU LA PATRIARHIE

Joi, 3/16 februarie 2017, amintirea Sfântului Simeon Primitorul de Dumnezeu a fost cinstită de către Patriarhie în mănăstirea care îi este închinată și unde i se păstrează mormântul, în partea de vest a Noului Ierusalim.

Această sărbătoare se tine după Praznicul Împărătesc al Întâmpinării Domnului, și Biserica, în această zi, comemorează faptul că Sf. Simeon L-a primit pe Domnul când a fost dus la Templul lui Solomon, adus fiind de părinții Săi la patruzeci de zile după naștere, împreună cu o pereche de guguștiuci și doi porumbei. Aceasta s-a făcut după Legea lui Moise, spre sfințirea pruncului, dar s-a dovedit că Acela Care a venit să fie sfințit, era de fapt Acela care a i-a oferit sfințire lui Simeon și Templului (Luca 2: 29-33).

Acest eveniment a fost sărbătorit în Sfânta Mănăstire menționată mai sus prin slujirea Vecerniei seara, slujbă condusă de Arhimandritul Anania, și prin săvârșirea Sfintei Liturghii dimineața, slujbă oficiată de Prea Fericirea Sa, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, care a slujit împreună cu ÎPS Mitropolit Chiriac din Nazaret, Părintele Secretar-General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh de Constantina, ÎPS Arhiepiscop Metodie al Taborului, și ÎPS Mitropolit Ioachim de Helenoupolis, cu ieromonahi aghiotafiți, printre care părintele dragoman, arhimandritul Matei, egumenul de la Sf. Gheorghe din Al Khader, arhimandritul Anania, egumenul de la Fhes din Iordania, arhimandritul Ieronim, egumenul Sfintei Mănăstiri a Păstorilor din Beit Sahour, arhimandritul Ignatie, superiorul Missiei ruse din Ierusalim, arhimandritul Alexander, alți preoți ai Bisericii Ortodoxe Ruse, preotul de la Biserica Buna Vestire din Nazaret, Pr.

Simeon, arhidiaconul Marcu, și diaconul Anastasie. Răspunsurile la strană au fost date de lampadarul de la Prea Sfânta Biserică a Învierii, dl. George Alvanos, și la slujbă au participat creștini membri ai comunității grecești, ortodocși arabi și pelerini din Grecia, Rusia, și din Romania.

În fața creștinilor adunați la slujbă, Prea Fericirea Sa a ținut o predică în limba greacă, tradusă aici în limba română:

„Să se deschidă astăzi poarta raiului, căci Cuvântul fără de început al Tatălui a făcut un început în veac fără a-Și părăsi dumnezeirea. Ca prunc de patruzeci de zile, din propria Sa voie este adus de Maica Sa, Fecioara, ca jertfă în Templul Legii. Bătrânul Îl primește în brațele sale, strigând ca un slujitor Stăpânului său: „Acum slobozește pe robul Tău Stăpâne, căci văzură ochii mei mântuirea Ta”. Slavă Ție, Doamne, căci ai venit în lume să mântuiești omenirea”, așa cum scrie compozitorul bisericesc.

Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici pelerini,

Astăzi Sfânta și Ortodoxa – pentru noi – Biserică cinstește și felicită taina de neînțeles pentru om a încuviințării lui Dumnezeu Cuvântul și a chenozei Sale până la punctul Întrupării, în fața Dreptul Simeon Primitorul de Dumnezeu, al cărui sfânt mormânt se păstrează în această biserică și mănăstire, numite după numele său, și unde noi, ortodocșii, ne-am adunat pentru a sărbători, dând mulțumire, evenimentul iubirii de oameni a lui Dumnezeu.

Evenimentul sărbătorit astăzi este intrarea pruncului Iisus și aducerea Lui la Templul lui Solomon, de către părinții Săi, fiind primit de Dreptul Simeon și de Proorocița Ana, după cuvântul Sfântului Evanghelist Luca: „Și iată era un om în Ierusalim, cu numele Simeon... Și din îndemnul Duhului a venit

la templu; și când părinții au adus înăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul Legii, El L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: Acum slobozește pe robul Tău, după cuvântul Tău, în pace, că ochii mei văzură mântuirea Ta, Pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, Lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel” (Luca 2: 22-39).

Domnul nostru Iisus Hristos – așa cum spune imnograful – „fiind născut” din „Maica fără prihană”, adică din Pururea Fecioara și Născătoarea de Dumnezeu Maria, a fost adus „la Templul slavei Sale ca un prunc în brațe”, ținut de Bătrânul și Dreptul Simeon. Sfântul Ioan Damaschinul spune: „fiind Dumnezeu cu adevărat, devine om ...și este ținut ca un prunc în brațe omenești”. „Acest Hristos – spune Sf. Chiril al Ierusalimului – este Cel Care ne-a creat pe noi după asemănarea lui Dumnezeu, și acum S-a făcut om după asemănarea noastră”.

Acest Dumnezeu-Cuvântul, Întrupat, este „Mântuirea” lui „Dumnezeu Tatăl” pentru salvarea oamenilor, adică același Hristos „pe Care L-au văzut ochii Bătrânului Simeon”, după cum exclamă imnograful Bisericii: „Bătrânul, văzând cu ochii mântuirea care avea să vină neamurilor, a strigat către Tine: O, Hristoase Care vii de la Dumnezeu, Tu ești Dumnezeul meu” și, cu alte cuvinte, Domnul. Când Bătrânul Simeon L-a văzut cu ochii săi pe Mântuitorul Care a venit pentru toate popoarele, a strigat către Tine cu glas mare: Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu născut din Dumnezeu Tatăl. „Și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu”, spune Profetul Isaia (Luca 3: 6, Isaia 40: 5).

Cu alte cuvinte, iubiților, „mântuirea lui Dumnezeu” înseamnă că Hristos este oferit tuturor neamurilor, și mai ales acelor care au dorința și bunăvoința de a-L cunoaște și de a-L primi în brațele lor duhovnicești. „Eu, Lumină am venit în lume, ca tot cel ce crede în Mine să nu rămână în întuneric. Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec;

căci n-am venit ca să judec lumea, ci ca să mântuiesc lumea” (Ioan 12: 46-47).

„Mântuirea lui Dumnezeu”, Dumnezeu Cuvântul Cel întrupat, Hristos, este Dumnezeul viu, pe care Bătrânul Simeon l-a văzut cu ochii firii ca pe un om perfect, în vreme ce, cu ochii duhovnicești, l-a văzut ca pe lumina adevărată și necreată, adică i-a văzut dumnezeirea, așa cum scrie călugărul Cozma, imnograful: când s-a aplecat ca să Îl atingă, a strigat către Pururea Fecioara Maria: Tu, Preacurată, porți foc în brațe, și mă minunez cum să Îl țin pe Dumnezeu în brațele mele, pe Cel Care domnește peste lumina necreată și peste pace.

Proorocița Ana, inspirată de Dumnezeu, s-a făcut și ea părtașă și vestitoare a trăirii și a mărturisirii Sfântului Simeon; „ea era văduvă, în vârstă de optzeci și patru de ani, și nu se depărta de templu, slujind noaptea și ziua în post și în rugăciuni (Luca 2: 37). Și văzând pruncul, a mulțumit și l-a slăvit pe Dumnezeu, „și venind și ea în acel ceas, lăuda pe Dumnezeu și vorbea despre Prunc tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim” (Luca 2: 38).

Această „mântuire” care „a cercetat și a făcut răscumpărare poporului Său” (Luca 1: 68), cu sângele Său sfânt, al Domnului nostru Iisus Hristos, este menționată și de Sf. Pavel în Epistola sa către evrei, în care spune: „Iar Hristos, venind Arhiereu al bunătăților celor viitoare,... a intrat o dată pentru totdeauna în Sfânta Sfintelor, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, și a dobândit o veșnică răscumpărare” (Evrei 9: 11-12). „Hristos a intrat în locul sfânt”, adică în „cереasca Sfântă a Sfintelor”, spun Părinții Bisericii, explicând cuvintele Sfântului Pavel: „Căci dacă sângele țapilor și al taurilor și cenușa junincii, stropind pe cei spurcați, îi sfințește spre curățirea trupului, cu cât mai mult sângele lui Hristos, Care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus lui Dumnezeu pe Sine, jertfă fără de prihană, va curăți cugetul vostru de faptele cele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu” (Evrei 9: 13-14).

Sf. Simeon s-a închinat de asemenea acestui „Dumnezeu viu”. Proorocița Ana a vorbit și ea despre acest „Dumnezeu viu”. Dumnezeu Cel viu, Hristos, Dumnezeu și Om, Cel Care „este pus spre căderea și spre ridicarea multora” (Luca 2: 34), ne cheamă să Îl întâmpinăm nu după lege, ci în Duhul Sfânt.

Haideți, fraților, astăzi și în veac, să strigăm împreună cu Părintele nostru dintre Sfinți, Chiril al Ierusalimului, cuvintele sărbătorii. Să dănuim cu îngerii. Să fim luminați împreună cu păstorii. Să ne închinăm odată cu Magii. Să sărbătorim laolaltă cu Betleemul. Să ne bucurăm slăvind împreună cu Pururea Fecioară Maria. Să oferim și noi, ca Iosif, doi porumbei – sufletul și trupul. Să îmbrățișăm, împreună cu Simeon, și să mărturisim, cu Proorocița Ana, ca să putem primi în noi darurile veșnice, prin harul, mila și iubirea de oameni a Domnului nostru Dumnezeu și Mântuitor Iisus Hristos, Căruia I Se cuvine toată cinstea și slava, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Amin.”

Pentru predica în arabă, accesați link-

ul: <https://ar.jerusalem-patriarchate.info/2017/02/15/27821>

După Sfânta Liturghie, cel care s-a ocupat de renovarea Mănăstirii în ultimii 30 de ani, bătrânul arhimandrit și stareț, părintele Teodorit, în convalescență, a oferit la egumenie o recepție soborului patriarhal și creștinilor care au participat la slujbă.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/00dY5vWvhWo>

ngg_shortcode_0_placeholder"
order_direction="ASC"
maximum_entity_count="500"]

order_by="sortorder"
returns="included"